

Els pares que pateixen càncers terminals oculten l'estat de la seva malaltia als fills

► L'autora de la investigació va estudiar la situació de 74 nens i adolescents de l'Institut Català d'Oncologia de Girona

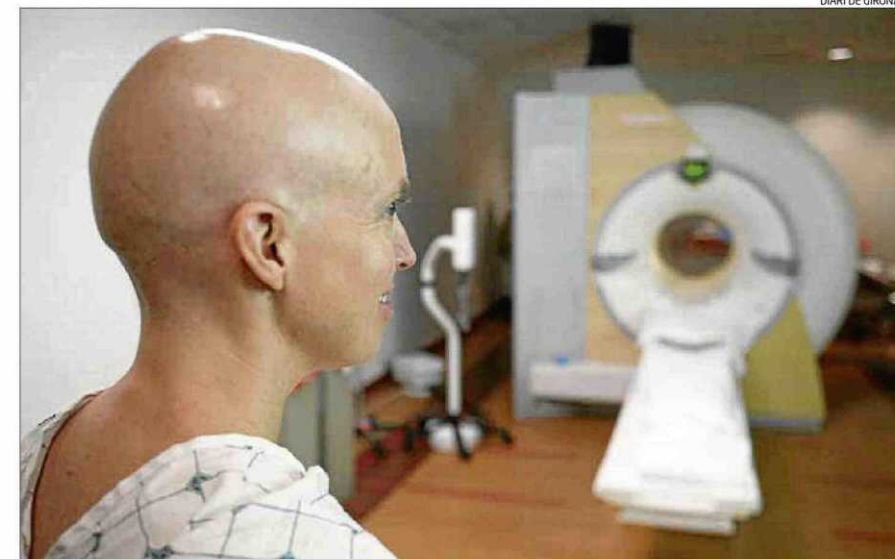
BARCELONA | EFE/DdG

■ Molts pares i mares amb càncer avançat o terminal amaguen informació sobre la seva malaltia als seus fills o els la subministren parcialment per preservar-los una vida normalitzada durant el procés, a vegades mantenint expectatives de cronicitat.

Aquesta és la conclusió de la tesi doctoral que Anna Rodríguez va presentar el dilluns passat al Departament de Psicologia Bàsica, Evolutiva i de l'Educació de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), després d'una llarga investigació que inclou un estudi a partir d'una mostra de setanta-quatre nens i adolescents de l'Institut Català d'Oncologia de Girona. Segons va informar la UAB en relació a la tesi doctoral, els resultats obtinguts reflecteixen que molts progenitors amb càncer mantenien expectatives de cronicitat i traslladaven a la resta de la família aquesta idea, en un intent de preservar la cohesió familiar i la vida dels fills normalitzada.

De la mateixa manera, la informació sobre la malaltia que els dos pares donaven als fills solia ser parcial, moltes vegades sense utilitzar la paraula càncer, i s'informava més als fills grans, deixant sovint al marge els nens més petits. Tot i així, la majoria de menors estudiats mantenien les habilitats adaptatives, i fins i tot les podien millorar, i no presentaven més problemes clínics que la resta de població.

L'objectiu de la tesi, titulada *Els nens i adolescents davant el càncer*

Una pacient amb càncer se sotmet a un tractament mèdic.

avançat o terminal dels pares, era conèixer com afrontaven els fills el càncer avançat o terminal dels pares, i quines eren les condicions que podrien afavorir o dificultar aquest procés d'ajust.

Incidència a Girona

A la primera part de la tesi, Rodríguez presenta un document teòric que aporta informació sobre la incidència del càncer a Girona en persones amb edats de tenir fills menors. També inclou una aproximació als conceptes actuals de malaltia avançada, terminal i situació d'últims dies, la descripció

de les etapes d'adquisició dels conceptes de malaltia i mort en els nens i adolescents, i una recopilació dels principals estudis i revisions referents als fills de pares i mares amb càncer avançat o terminal.

A la segona part de la tesi, l'autora entrevista diferents informants entre progenitors malalts, progenitors sans, tutors escolars i fills per obtenir les dades sociodemogràfiques i clíniques dels nens i adolescents. «Amb l'anàlisi dels resultats d'aquesta tesi, ens hem acostat al coneixement de com s'ajusten els fills a la malaltia on-

cològica avançada o terminal dels pares, i és un pas important dins de la investigació clínica de l'estudi de menors amb pares amb càncer en la nostra població», va assenyalar Anna Rodríguez.

Estudi per frenar el càncer

D'altra banda, un altre treball científic, però en aquest cas fet a Astúries, ha revelat que la proteïna que causa l'envelliment accelerat, la Prelamina A, és capaç de frenar la progressió dels tumors malignes, descobriment que pot permetre el desenvolupament i aplicació de noves teràpies per combatre el

càncer i la progèria.

Aquests resultats, que són fruit de diversos anys de col·laboració entre l'Institut de Medicina Oncològica i Molecular d'Astúries (Imoma) i la Universitat d'Oviedo, van ser publicats els dimarts passat al portal científic especialitzat *Nature Communications*.

Per dur a terme la investigació, els científics asturians van emprar mosaics, ratolins modificats genèticament per mantenir un 50 per cent de cèl·lules amb Prelamina A en els seus teixits durant tota la seva vida. L'observació de l'efecte d'aquesta proteïna en els rosegadors va permetre aportar llum a la complexa connexió que es produeix entre els processos d'envelliment i el càncer, que estan «íntimament relacionats».

En la investigació, els científics van observar que encara que els ratolins mosaic desenvolupaven el mateix nombre de tumors que els ratolins normals, molt pocs eren malignes. D'aquesta manera, «en incloure la producció de Prelamina A en les cèl·lules obtingudes de tumors malignes humans de càncer oral, de pulmó i de mama, es reduïa dràsticament la seva capacitat invasiva», va explicar el director mèdic de l'Imoma, Rubén Cabanillas.

L'anàlisi també va permetre observar que els ratolins mosaic eren totalment sans i que no manifestaven progèria tot i presentar la proteïna causant en la meitat dels seus cèl·lules, el que suggereix que per tractar l'envelliment accelerat només caldria corregir els defectes de part de les cèl·lules de l'afectat.